

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

N:R 21 (596).

ONSDAGEN DEN 15 MARS 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. ... 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÅKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.

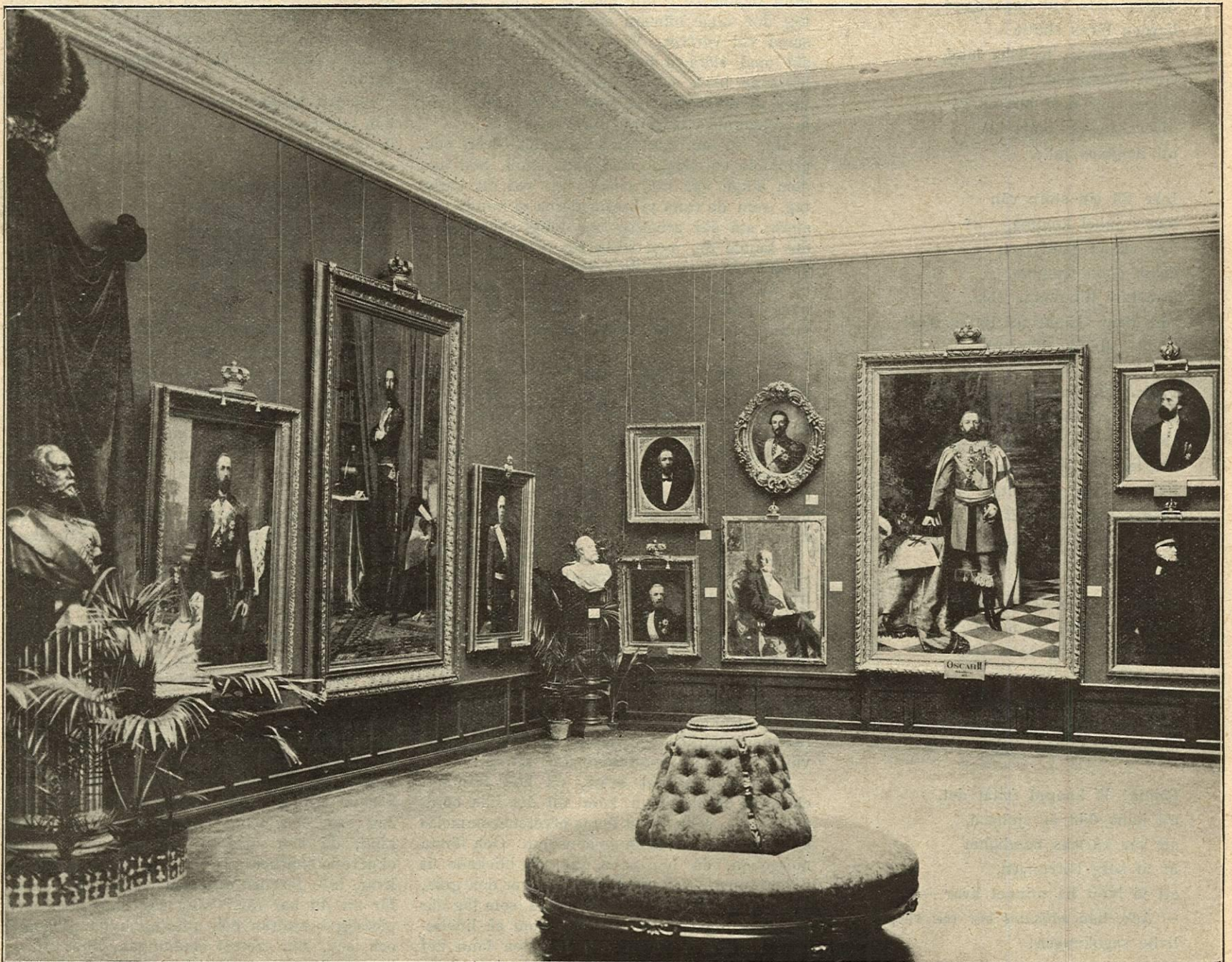
UTSTÄLLNINGEN AF KONUNGENS PORTRÄTT.

MEÐ ANLEDNING af vår konungs nyli-
gen firade 70-års födelsedag har Sven-
ska konstnärernas förening i dessa dagar öpp-
nat en utställning af äldre och nyare porträtt
af konungen, därmed på samma gång invigande

sin präktiga utställningslokal i det nya konst-
närshuset. Den rikhaltiga samlingen erbjuder
ett dubbelt intresse: på samma gång man får
följa utvecklingen af konung Oscars yttre från
späda barnaår, genom ynglinga- och manna-
ålderns kraft, intill de senaste årens grånade
själfullhet, har man ock en öfersikt öfver den
konstnärliga porträtt-teknikens utveckling un-
der samma tid, från de äldsta dukarna af

Westin och Södermark, Amalia Lindegren,
tyskarne Durch och Sohn, genom den långa
period, då Perséus var kunglig porträttmålare
par préférence, ända till Oscar Björcks, Axel
Jungstedts och Zorns moderna bilder.

På den del af utställningslokalen, som Idun
låtit fotografera här nedan, synas åtskilliga af
utställningens mest representativa porträtt.
På kortväggen i fonden ha vi i midten Per-

A. Blomberg foto.

UTSTÄLLNINGEN I NYA KONSTNÄRSHUSET AF KONUNGENS PORTRÄTT.

séus' stora porträtt af konung Oscar i frimurardräkt, till vänster om detsamma Zorns överdådigt liffulla bild af konungen som civil, fullbordad i föl. Midt emot till höger hänger Emil Östermans profilporträtt af konungen i militärkappa; äfven den ett af utställningens bästa nummer. Det största porträttet vi se i förkortning på långväggen till vänster är G. von Rosens kända stora helfigursbild, som i vanliga fall har sin plats i konungens våning på slottet och som nog är det konstnärligt fullödigaste af de äldre porträtten af konungen. Porträttbysten i hörnet är af Fallstedt, den i förgrunden af Börjeson.

På h. m:ts särskildt uttryckta önskan ha fotografiska afbildningar af samtliga utställningslokals väggytor tagits och tillsändts honom i Biarritz.

PÅ TOPELII DÖDS DAG. DEN 12 MARS.

VÅRENS första solstänk log
öfver vissna ljungen,
när en suck helt sakta drog
genom björkedungen —
Sorg där blef på Finlands kust,
fallen var han, Saimas lust,
hvita sagokungen.

Aldrig mera vid hans hand
barnen föras skulle
emot undrens trollska land,
emot drömmens kulle,
aldrig mer med honom gå
öfver sångens bölja blå
uti längtans julle.

Icke till sin store vän
mer i jubel komma,
icke skåda gladt igen
dessa ögon fromma,
icke lyss till denna röst,
som dem skänkt till ljuflig tröst
ljung i sommarblomma.

Finlands drömmare var död,
tyst för alltid sången,
sloknad var den varma glöd,
brusten strålespängen,
bleka läppar talat ut,
sista sagan täljts till slut,
dagens fröjd var gången.

*

Saima! Nu ett år gått om,
se'n din skald du miste —
Men det är dig ännu som
icke rätt du visste,
att ditt Björkeudden står
utan sol och utan vår —
att han föll, den siste ...

Saima! Vi knappt fattat det,
att hans dikt är sjungen,
att vår kärleks hemlighet
är af sorg betvungen,
att vi blott ha minnet kvar — —
— Ack, han *sällsamt* kär oss var,
hvite sagokungen!

ADI.

DEN FÖRSTA STRIDEN. EN VERKLIGHETS BILD.

MÅNGA GÅNGER, då jag hört förlofvade eller nygifta gnabbas, har jag tänkt på den första striden mellan ett par unga, nygifta makar, vid hvilken jag var närvarande. De hade gift sig af kärlek, med utsikter mindre och anspråkslösare än de flestas. Hon kom ur ett bildadt, förfinadt hem, van att sedan barndomen vara medelpunkten för allas kärlek, van att som en prinsessa få alla sina önskningar uppfyllda. Hon ansågs för kokett, och hennes lifliga, behagfulla väsen och snabba, kvicka repliker kunde måhända rättfärdiga detta omdöme. Intelligent, vacker och med mer än vanligt gedigna kunskaper, samlade hon alla kring sig. Hon hade nu lofvat bli hans och med honom dela försakelse och bekymmer. Under hennes glada, leende yta låg en djup, allvarligt tänkande kvinnosjäl, och fast och beslutsamt såg hon sitt kommande lif i ögonen.

Han var en ung officer, tillhörande och uppvuxen i våra bästa aristokratiska kretsar. Duglig och arbetsam, stod han beredd att brottas med lifvet och att för hennes skull aftvinga det det bästa, det kunde gifva. Och han var van att brottas med omständigheterna. Under hans vistelse på Karlberg dog hans far och lämnade honom, mot förmodan, medellös, ensam utan någon att vänta hjälp af. Utan att tveka tog den unge officern anställning som simpel smed vid varfvet. Visst var det tröttsamt att stå med släggan hela dagen, och mer än en hånande blick och anmärkning fick han uppbära af de muskulösa, kraftiga smederna öfver herremannens brist på uthållighet.

Men så en dag kokade blodet öfver, och gripande en slägga med hvar hand, höll han dem länge »på rak arm». Det var ett karlag, som de vana yrkessmederna ej kunde prestera; stå där uthålligt och tåligt hela dagen, det kunde de, men mäta sig med den öfvade gymnasten i ett dylikt kraftprof, det kunde de ej. Och från den stunden hade de aktning för hans styrka, hans personlighet hade redan vunnit dem, trots deras misstro mot öfverklassen.

Måhända var det ögonblick, då han första gången lyfte sin månadslön, det stoltaste och lyckligaste i hans lif, och ännu står den stunden för honom omstrålad af minnets hela ungdomliga skimmer. Den unge smeden kunde, då han om aftnarne på balen var den förste och siste i dansen, ej aftaga sina handskar: hans svarta händer skvallrade för mycket om hans hårda arbete.

Så hade de mötts af en slump och första ögonblicket blef afgörande, de tillhörde hvarandra genast, och stilla och utan ord slöts deras förbund. Och trots alla försök att omintetgöra en kärlek, som ansågs omöjlig att realisera, höllo de trofast tillsammans i tre år, hvarefter hennes far hjälpte dem att öfvertaga ett litet arrende. Det låg i en af Upplands fulaste trakter, men han måste bo inom sitt regementsområde och, hellre än att ytterligare vänta, tog man hvad som stod att få.

Visst kändes det svårt, då hon från sitt eleganta föräldrahem kom till det lilla oordnade hem, som enligt deras öfverenskommelse skulle ordnas af båda gemensamt. Och första morgonen, då hon stod där och blickade ut i den tunga novemberdimman öfver den gråa, steniga, tröstlösa Upplandsslätten, som låg där så långt ögat nådde — hon som så lidelsefullt älskade naturen och hos den fann det lugn och den frid hennes frågande, inåtvända själ så väl behöfde — visst kände hon då,

hur mycket hon än stred däremot, som om en järnhand gripit fast om hennes hjärta. Ofrivilligt, omedvetet tänkte hon: »Hvad har du gjort?» Men det var blott ett ögonblick, i nästa såg hon in i sin unge makes kärleksfulla, trofasta ögon och förrådde aldrig, hvad hennes hjärta i en stund af ångest och svaghet känt.

Båda de unga makarna voro af naturen uppbrusande och häftiga, blodet kokade så varmt och flöt så snabbt, som hade söderns sol sett dem födas. Impulsiva och oberäknande, kunde de utdela häftiga svar, som de sedan bittert ångrade. Hur många gånger hade de ej under förlofningsstiden kommit öfverens om att med största noggrannhet och kärlek undvika det första grälet, väl vetande att det skulle medföra andra.

De hade nu varit gifta ett halft år, hade haft bekymmer och oro nog för unga skuldror att bära, men aldrig sviktat i kärlek och förhoppningar på framtiden. Jag var på besök hos dem, fann mig väl i deras lilla prydliga, smakfulla dockhem, ty som sådant verkade de små rummen. Unga frun, ehuru annars praktisk och duglig, var, som ofta är fallet med intelligenta, begåfvade kvinnor, ej synnerligen road af eller hemma i matlagning, och hennes unge make var, som de flesta af skapelsens herrar, svag för ett godt bord. Jag minns ej, hvad som den dagen serverades, men att anrättningen var misslyckad, minns jag, men jag fäste mig ej därvid, då jag visste, att den unga husmodern af sjukdom ofta hindrades att öfvervaka matlagningen. Man väntade nämligen, att ett ännu innerligare band skulle i sinom tid än mer sammanknyta makarna.

Så fort husets herre smakat på maten, sköt han tallriken ifrån sig, häftigt utbristande: »Det är då märkvärdigt, att hon aldrig kan laga en ordentlig matbit!» därmed syftande på den okunniga tjänarinnan. Särskildt nervös och klen den dagen, var det mera än den sårade unga matmodern kunde tåla, och hastigt resande sig från bordet sade hon med vredgådt tonfall: »Jag sitter ej vid bordet och hör maten klandras, det tillät min far sig aldrig.» Han å sin sida, uppretad både af den misslyckade anrättningen och af detta svar, utbröt i en häftig och hård ton, den hon aldrig förr hört honom använda mot henne: »Du sitter kvar och ställer inte till några scener och skandaler för pigorna.»

Jag såg häpen på henne. Hur skulle hon, van att få sin vilja fram i allt, upptaga denna hårdt uttalade tillsägelse, befallning kan jag säga?

Jag såg, hur inom en sekund hennes rörliga, själfulla ansikte afspeglade alla skiftande känslor, och väntade ett häftigt meningsutbyte mellan dessa båda, hvars lätttrörda, lidelsefulla lynnén jag väl kände till. Jag såg, hur hennes händer knötos om stolskarmen, och hur de djupblå ögonen, som annars blickade så mildt och vemodigt, kastade mörka, flammande blixtrar. Jag såg hans blick trotsigt och flammande äfven den, men lugnt och fast möta hennes och visste, att i detta ögonblick streds en kamp inom henne, som skulle afgöra deras kommande ställning gent emot hvarandra. Denna strid räckte, hur våldsamt den ock var, kortare stund än jag behöft att beskrifva den. Jag såg, hur blodet sjönk från hennes fina kind, då hon satte sig ned och med samma okufvade stolthet som han sade: »Ja, jag sitter kvar, inte för det du förmår tvinga mig, men för att du har rätt!» Jag såg hans blick med plötslig beundran och aktning hvila på henne och såg, hur trotsat småningom försvann ur hennes ljufva ansikte, hur de hårdnade dragen allt mer och mer ve knade, tills de blå

ögonen skymdes af tårar och det ljuslockiga hufvudet föll ned mot hennes på bordet hvilande armar. I ett ögonblick var han vid hennes sida, och vid hans bröst grät hon bort sin vrede. Det blef ändå en scen, som pigan fick bevittna, då hon kom in, men det blef ingen skandal!

Det var första striden och den följdes af många. Nu ha de halfvuxna barn kring sig, äfven de med samma uppbrusande, lättörda sinne, och hett går det ofta till mellan sköldarna. Jag är en alltjämt gärna sedd gammal tant i deras hem, jag har sett dem genomgå pröfningar och bekymmer, och ännu i dag ha de intet öfverflöd i yttre mening. Men blott du kommer in i deras hem, möter dig en doft af kärlek och harmoni, allt talar om bildning och förfining, från den näpna jungfrun, som i sin koketta, klädsamma, hvita mössa vänligt hälsande öppnar dörren, till första blick in i deras lilla vackra salong, tillika mannens arbetsrum, där hustruns kärlek ordnat de vackraste palmerna kring hans skrifbord, på hvilket det blomglas han under förlofningsstunden gaf henne ännu aldrig saknat blommor.

Visst korsar replikerna hvarandra häftigt, visst »brinner det ofta i knutarna», och visst flamma ögonen nu som den där gången, men friska, renande vindar brusa genom hemmet, enformighetens tyngd, likgiltighetens dimma lägger sig aldrig öfver sinnena, och kärlek värmer där först och sist.

DIR.

»I DET LYCKLIGA BIARRITZ.» NÅGRA STÄMMINGSBILDER AF THEODOR LINDBLOM.

KUNG OSCAR kunde knappast ha valt en härligare plats för hvila och njutning än den lilla fridfulla stad på gränsen mellan Frankrike och Spanien, dit han nu styrt sin färd. Och för resten, hur är det man säger? »Hembygden drar.» I dessa nejder stod vår dynastis vagga. Bernadottes födelsestad, Pau, där ännu anspråkslösa fränder till vårt kungahus bygga och bo, ligger ej så alldeles aflägsen från Biarritz i departementet Basses Pyrénées, där den är hufvudorten.

Öfver de kuster, där det lilla Biarritz döljer sig mellan splittrade, fantastiskt formade klippor, strömma Atlantens rena, milda vindar och starka, breda vågor. Intet annat än horisonten stäcker fantasiens flykt mot oändligheten, och evigt sjunger hafvet sin rosigvande sång mot sandstranden eller mot stenblocken.

När kung Oscar nu kom till Biarritz, mötte han våren. I april månad förra året passerade jag staden, och då log redan sommaren i dess täcka trädgårdar och dess ljusgröna accasiaalléer. Den 20 serverade man smultron vid table d'hôte i hotellet, och det fanns folk, som redan tagit sitt första bad på plagen. Under själfva vintern sjunker temperaturen sällan under 10 à 12 grader öfver nollpunkten. Vid jultiden går man ännu i enkel rock, och på kaféerna serverar man naturligtvis under bar himmel. Det gör man ju vid den tiden t. o. m. i Paris.

*

Biarritz har haft sin historia, långt innan dess nutida storartade utveckling började, och det blef en af det moderna badlivets centralpunkter. Denna historia går tillbaka ända upp till elfte seklet. Kring dess stränder, nu bebyggda med kolossala hotellpalats och magnifika privatvillor, låg då kringströdd en baskisk

fiskarestad med torftiga hyddor mellan väldiga magasin. Ty hvalfångsten i Biskayagolfen var på den tiden utomordentligt gifvande, och de företagsamma, idoga baskerna hade stigit ned från sina berg för att samla rikedomar af hafvets näring. Kring gamla hamnen, där nu barnen och de mera försiktiga badgästerna plaska vid stranden innanför det fatala »snöret», koncentrerade sig ett kraftigt pulserande storfiskelif. De talrika trankokerierna utmed den strand, där numera det mondäna badlivet utvecklar sig i allt sitt koketteri och all sin lyx, förpestade luften med kvalmiga dofter. I små primitiva dockor lågo fångstfartygen med sina harpuner och sitt grofva tågvirke. Men fiskarestaden blomstrade, om än den dryga tributen till biskopsstolen i Bayonne tryckte befolkningen ganska hårdt.

Det hela behärskades af en borg med tinnar och krenelerade höga murar, slottet Ferragus, som beskyddade hamnen och kusten mot strandhugg, och af hvilket man ännu på höjden finner några ruiner. Denna höjd, som lik en udde af ett enda jättstenblock djärft skjuter ut i hafvet, har i grå forntid fått ett namn, Atalaye, hvilket tyder på en arabisk invasion äfven i de baskiska provinserna, sedan urminnes tider så oafhångiga. Den är nu förvandlad till en promenadplats, med några af hafsvinden obarmhärtigt piskade träd och en del bänkar. Ett enkelt träkors reser sig ytterst på spetsen, och när fiskaren ur sin lugna hamn rör ut i bränningarna, gör han inför denna frälsningens symbol sitt andäktiga korstecken.

Dessa bränningar, mot hvilka nutiden vetat så väl skydda sig, och som nu, i sin vilda skönhet, utgöra ett af de mest gouterade nöjen, dem främlingar från världens alla kanter söka här, skulle bereda denna blomstrande fiskarestads undergång. En dag kommo olyckan och förödelsen. En naturrevolution utbröt, som jagade det rasande hafvet in öfver stranden. Icke ens klippan kunde motstå bränningarnas oerhörda kraft. De splittrade berget och slungade det i småstycken ut i oceanen, där de ännu ligga kringspredda och gifva åt denna Biskayavikens strandremsa ett så pittoreskt utseende. Det säger sig själf, att icke heller staden kunde motstå detta naturens våldsdåd, och af det medeltida Biarritz återstodo, efter denna katastrof, endast några torftiga hyddor och fem eller sex små båtar, som voro hänvisade till det lilla fisket.

*

Sedan dess ha biarritzborna veterligen aldrig jagat hval i Atlanten, utan deras fiskerinäring har inskränkt sig till att fånga makrill, flundror och hvitling, ett stycke utanför den farliga stranden, dit de fly, så snart floden kommer. De få fiskarne ha åt sig byggt en hamn, som med sina små dammar och dockor erbjuder åt deras båtar ett säkert skydd. Öfver detta lilla system af fiskarehamnar, som med sina inhägnader och små hängbroar erbjuder en mycket målerisk anblick i det starka solljuset, har kung Oscar från sina fönster i det storståtliga, denna trakt behärskande Grand Hôtel en förträfflig utsikt.

Men ett ännu mera rörligt och färgbrokigt lif skulle han få bevittna från sin våning i det ytterst eleganta hotellet, ifall han komme att dröja kvar, tills själfva badsäsongen i maj tar sin början, eller ännu bättre till dess den står i sitt flor i augusti. Till höger, nedanför Grand Hôtel, utbreder sig nämligen den stora »plagen», den breda och ganska långsträckt strand, med sitt stora byggnadskomplex för afklädningsrum, å hvilken stora världen badar under bar himmel. Detta badlif måste ses i all sin glödande kolorit under denna varma

himmel, som mångdubblar hvarje föremåls och landskapets färgverkan. För att förstå det, måste man dessutom inandas den tillvarelsefröjd, som sjunger i luften och jublar in öfver stranden från den solglittrande Oceanens blågröna vatten.

Familjerna så godt som bo halfva dagarne på plagen. I flerfärgade och, hvad damerna vidkommer, ofta utomordentligt dyrbara och eleganta kostymer begifva sig man, hustru och barn eller större eller mindre sällskap af bägge könen ut i vattnet, afvaktande bränningarna. När den breda, mäktiga vågen rusar in öfver stranden, störta de sig handlost i dess stolta, svala sköte. Den sköljer med ett fräsande ljud öfver dessa, ofta till hundratala människor, som trädt i dess väg. Det blir ett skrik och ett larm, skratt och glada utrop. Ett ögonblick står man som bedöfvad. Så torkar man det bittert salta vattnet ur ögonen, ser sig om efter sitt sällskap och tar, under glam och gamman, några steg längre ut för att möta nästa störtvåg. Då man tröttnat på denna muntra kamp med elementet, går man upp på stranden, sträcker ut sig i sanden och låter den glödande solen på några minuter torka sin lekamen. Och så börjas det igen.

De gamla, de feqa eller de lata, som icke våga en dylik ungdomlig dust med oceanen, slå sig ned i dessa otaliga på plagen uppställda tält, hvilka antingen tillhöra enskilda eller äro att hyra. Och ett gladare, friskare skådespel skulle de aldrig kunna få åse från någon teaterloge i världen.

*

Biarritz' rykte som Frankrikes och en af världens förnämsta friluftsbadorter daterar sig från tredje kejsardömet. I början af 60-talet hade redan ansenliga engelska och spanska kolonier blifvit bofasta här, då Napoleon III lät för kejsarinnan Eugénie uppföra det praktfulla slott, af hvilket Idun redan meddelat en bild. Kejsarinnan älskade Biarritz med passion, och hon drog naturligtvis med sig hit hela det aristokratiska Frankrike och det Paris, som älskade att sola sig i det kejsarliga hofvets glans. Den franska kolonien växte år från år och blef den dominerande. Men sedan kom landsolyckan, fångenskapen, landsflykten, och den bedårande kejsarinnans slott stängdes, de tjugande festernas larm tystnade, den yppigt grönskande parken grodde igen och förföll. En dag gick slottet under klubban, och det är nu i restaurerad skick förvandladt till ett monumentalt hotell för badgäster under namn af Palace Hôtel.

Men det glammande och brokiga lifvet på plagen tystnade, lyckligtvis för Biarritz, icke samtidigt med festbruset i kejsarinnans slott. Om än icke den franska kolonien blef den dominerande, fortforo dock parisarne att uppsöka denna hälsobringande strand, att här bygga villor och taga initiativ till ständiga förbättringar. Tack vare dylika impulser, äger Biarritz sedan åtskilliga år en af de yppersta thermer som existera i världen, det i mohrisk stil uppförda varmbadspalats, af hvilket vi ock meddelat en afbildning. Det är att förmoda, att kung Oscar kommer att begagna sig af dessa varma saltbad, då årstiden ej tillåter honom det älsklingsnöje han hvarje år plägar söka vid västkusten, bad i öppna sjön.

På franskt initiativ har äfven det ståtliga casinot uppförts. I visst afseende representerar det en skuggsida i världsbadorternas lif. Det är här man finner spelsalarna, som moraliskt och fysiskt årligen kräfvat så många offer, och Biarritz står icke efter vare sig Baden-Baden eller Boulogne-sur-Mer i egenkap af spelhelvete. Men denna skugga för-

mildras af de lugnande och lyftande naturintryck man erfar, då man, flyende feberatmosfären och det all beskrifning trotsande kosmopolitiska lif, som utvecklas där inne, uppsöker en plats på terrassen, som vetter mot Atlanten.

*

Nedanföret utbreder sig oceanens oändlighet, och blicken går in i drömmarnes tysta, stora rike. En bäfvande, men lycklig längtan fyller själen, och man hör en dämpad melodi från de breda vågornas orkester, som spelar vid stränderna, kring klipporna, kring stenblocken. Natten närmar sig. Knappt har man sett konturen af ett skepp teckna sig mot den svafvelgula horisonten och ett rött eller grönt ljus glimma på vattnet, förr än mörkret faller öfver hela taflan.

Men alltjämt spelar havets orkester.

Då får man lust att höra dess toner på närmare håll.

Man tar vägen fram förbi de stora hotellen genom en nätt, liten stadsdel, där ljusen redan begynna tindra i fönstren, och slår in på en bred chaussé, belyst af det elektriska ljusets månsken.

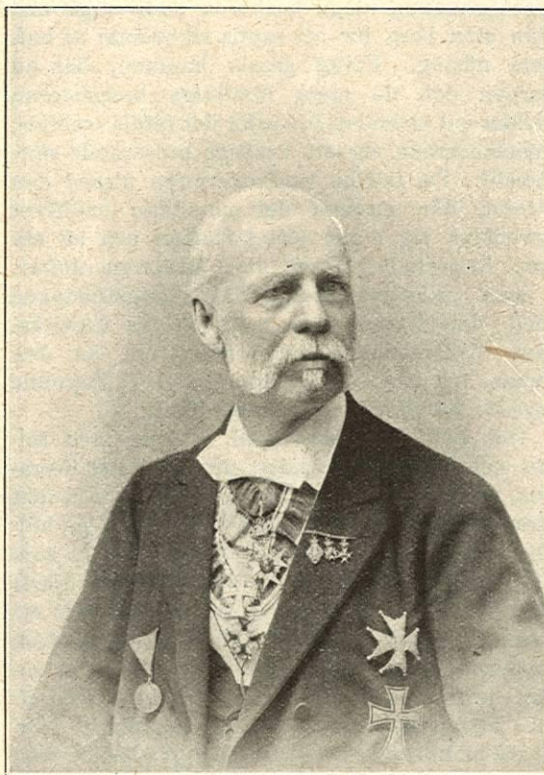
Snart hör man oceanens sång starkare och starkare. En hängbro, och under den skummar det hvitt. En bränning slår upp öfver bron och dess skum sköljer ditt ansikte. Framför dig stiger plötsligt en spöklik jettekontur upp ur hafvet, ur det oändliga mörka. Där öfverst tronar madonnan.

Det är »jungfruklippan» — Rocher de la Vierge.

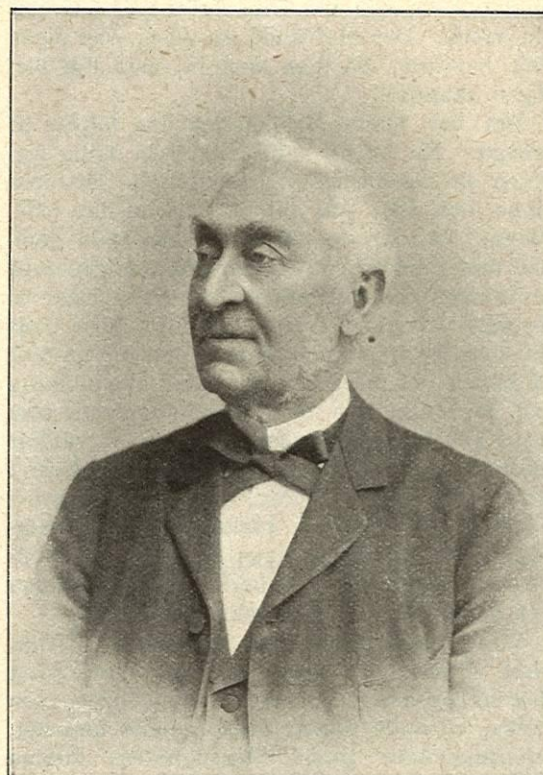
I århundraden ha bränningarna tumlat kring denna skrofliga, fantastiskt formade klippa, utan att kunna rubba den, och folket, som bor bakom i den trefna, på bergshöjderna uppkrupna staden, sofver lugnt, ty det vet, att så länge den heliga jungfrun vakar där öfverst på klippan, stadens bålverk mot denna sida af oceanen, skall hon hålla stånd mot naturens starkaste våld.

Det är därför man med sådant lugn hör stormarnas och bränningarnas vilda sång i det lyckliga Biarritz.

TVÅ HÄDANGÅNGNA STORMÄN.

HJALMAR NATHORST.

JEAN BOLINDER.

TVÅ STORMÄN på det praktiska arbetsområde ha de senaste dagarna skördat: Hjalmar Nathorst gick först hädan, strax efter följde Jean Bolinder. Bägge hade nått en hög ålder efter en rik lifsgärning.

F. d. professorn och föreståndaren för Alnarps landtbruksinstitut *Hjalmar Otto Nathorst* afled den 7 dennes i Lund, 77½ år gammal.

Professor Nathorst har utvecklat en mycket betydande verksamhet i syfte att föra vår landt-hushållning framåt. Och det är icke blott som landtbrukslärare och som flitig författare, utan äfven genom mångfaldiga initiativ, råd och rekommendationer i fråga om privata landt-

hushållningsföretag, som han anvisat vägen för vårt jordbruk in på nya banor.

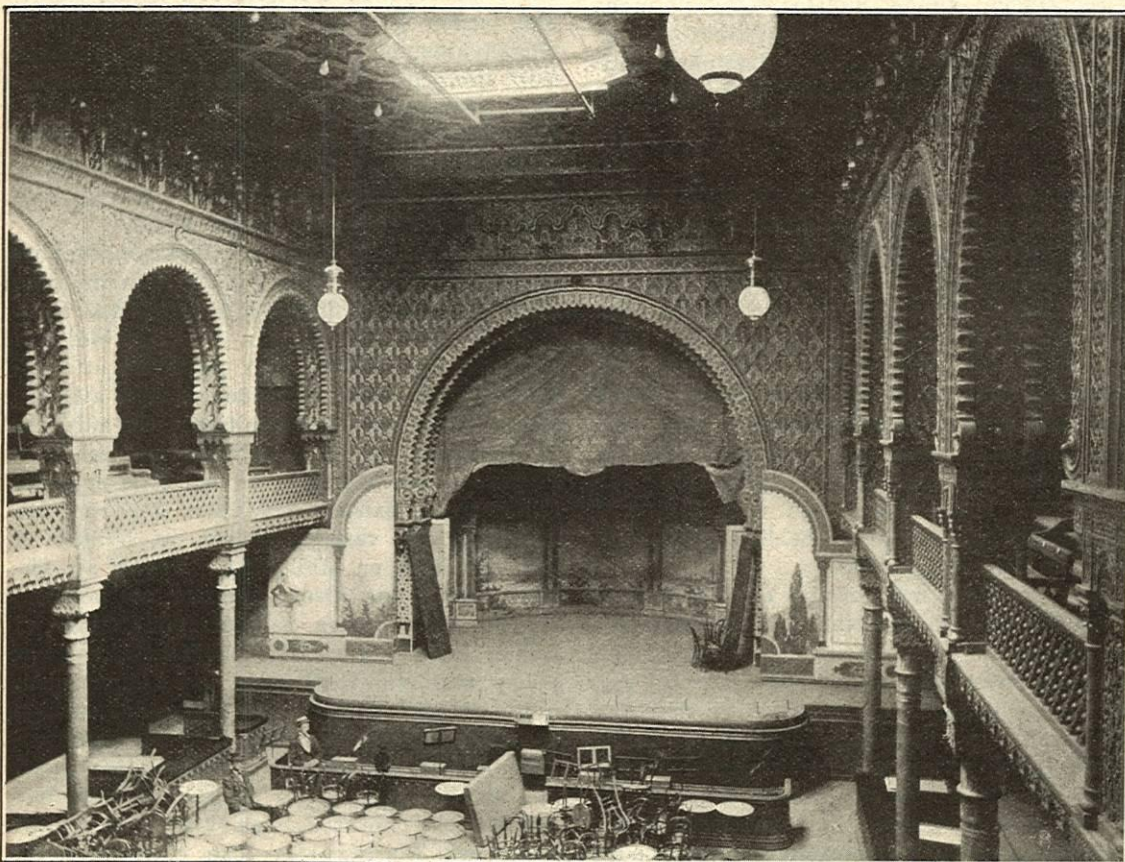
Han var också ovanligt väl utrustad för denna sin lifsgärning. Hans far, J. T. Nathorst, var sekreterare i landtbruksakademien under tjugou år och räknades som en af de främste banbrytare för en ny riktning. Och den nu afidne hade därjämte haft till lärare Edvard Nonnen, det rationella landtbrukets grundläggare i Sverige.

Hjalmar Nathorsts lärareverksamhet börjades vid Väderbrunns landtbruksskola i Södermanland, fortsattes vid Dagsholm på Dal, och från 1861 till 1886 var han föreståndare för Alnarps landtbruksinstitut.

Han var fader till arktikern professorn A. G. Nathorst — porträtterad i Idun n:r 14 — hvilken nu planerar expeditionen för Andrées efterforskande.

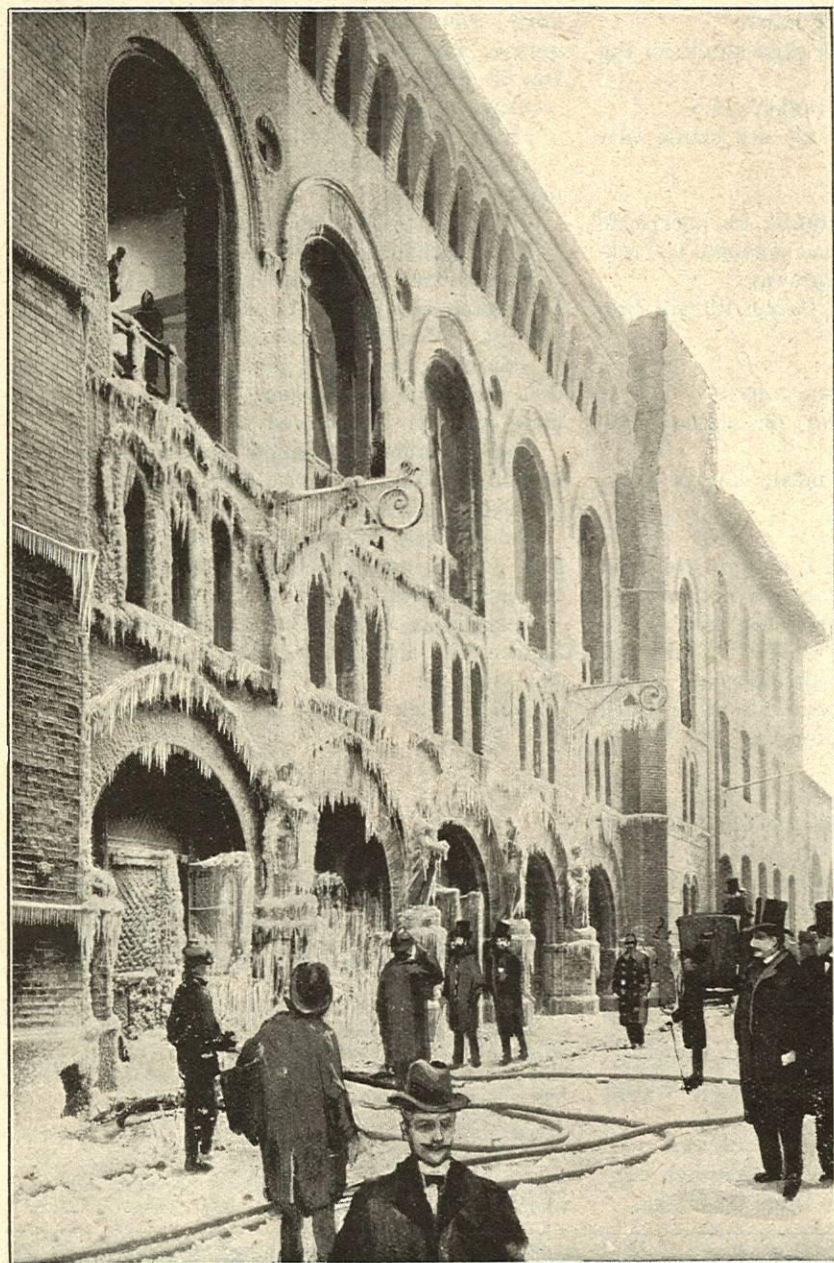
En ännu högre ålder, 86 år, hade grundläggaren af de nu världsberömda Bolinderska verkstäderna, ingenjör *Jean Bolinder*, uppnått, då han den 9 dennes gick hädan. Till sammans med sin för sju år sedan afidne yngre broder, Carl Gerhard, anlade han år 1845 den affär, som sedan skulle få en så ingripande betydelse för hela vårt industriella lif. Jean Bolinder räknas särskildt till förtjänst, att han hos oss åstadkom väckelsen till träbearbetning med maskiner och sålunda kan anses ha gifvit upphof till hela vår nu så storartade mekaniska snickeriindustri. Fler-talet af våra stora norrländska sågverk äro också — hvad maskinerna angår — utgångna från »Bolinders», och Bolinders spisar — ja, dem känner hvarje svensk husmoder!

Jean Bolinder deltog mycket flitigt i Stockholms kommuns angelägenheter och var medlem af stadsfullmäktige samt flere dess afdelningar ännu mot slutet af 80-talet. Han var dessutom ledamot af Vetenskaps- och Landtbruksakademierna samt af styrelsen för Tekniska högskolan.

E. Bergman foto.

SVEASALEN FÖRE BRANDEN.

A. Blomberg foto.

KRONPRINSEN BESÖKER BRANDSTÄLLET.

ETT ELDSVÅDORNAS ÅR tycks 1899 vilja blifva, och nu ha vi senast att notera den förhärjande stora brand, som natten till söndagen den 5 dennes lade två af vår hufvudstads förnämsta och mest kända förlusteseetablissemment, Sveasalen och Sveateatern, i aska. Vi bifoga bilderna af Sveasalen, sådan den i all sin färgrika mohriska prakt — nu ett minne blott — tedde sig före katastrofen; af byggnadens fasad åt Smålandsgatan, återgifven för vår räkning i dess is-pansarskrud på middagen efter branden, i samma ögonblick som kronprinsen-regenten aflade ett besök på brandstället; slutligen en liten detaljbild bland Sveasalens spillror.

R. Ekroth foto.

BLAND SVEASALENS RUINER.

STATSKUPPSFÖRSÖKET I PARIS på presidenten Faures begrafningsdag är redan tillräckligt skildradt i vår dagspress. Efter en pariser-tidning återgifva vi emellertid den lifliga scen, då skalden och deputeraden Déroulède fattade general Rogets häst i tyglarne under energiska, men fåfänga försök att förmå honom föra sina trupper mot Elyséepalatset. Strax bakom honom synes bilden af deputeraden Habert, hans trogne kompanjon vid det tragikomiska uppträdet. De bägge »hjälrtarne» afvakta nu i fångsligt förvar följderna af sitt tilltag.

landet, eftersom en ung dam skämtsamt och hjärtligt välkomnade dem.

Då hon lämnat dem ensamma för ett ögonblick, sade den yngre af de två:

»Hvad hon är treffig, Georg! Vet du, i dag tänker jag göra slag i saken.»

Den andre satt tyst en stund. Så sade han:

»Käre Gustaf, för mig, såsom din bror, är din lycka också min. Men har du tänkt dig för?»

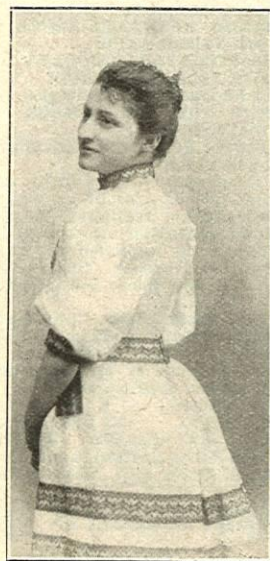
»Jag har tänkt så mycket, och det blir inte bättre för det. Hon håller helt säkert af mig, och det är ändå hufvudsaken.»

VÅRA ILLUSTRATIONER.

ETT FRIERI.

IDA LAGERGREN. Den 27 februari afled plötsligt i Berlin af influensa fru Ida Lagergren, född Brodt, gift med Ryno Lagergren, innehafvare af det kända kaféet och skandinaviska anmälningsbyrån vid Schlossplatz 3 i Berlin. Då fru L. torde vara bekant för alla skandinaver, som besökt metropolen vid Spree, bör måhända hennes bild intrassera Iduns läsare och läsarinor.

Pauline Henriette Ida Brodt föddes i Brandenburg an der Havel den 5 maj 1861 af snickerifabrikören H. Brodt och hans maka Pauline Iækel. År 1885 ingick hon äktenskap med bokhållaren hos den stora pappersfirman Karl Kühne & Söhne i Berlin, Albert Boersch, hvilket äktenskap upplöstes genom B:s år 1888 timade frånfalle. År 1890 ingick hon nytt giftermål med Ryno Lagergren (f. 1855 i Vika socken i Dalarna).

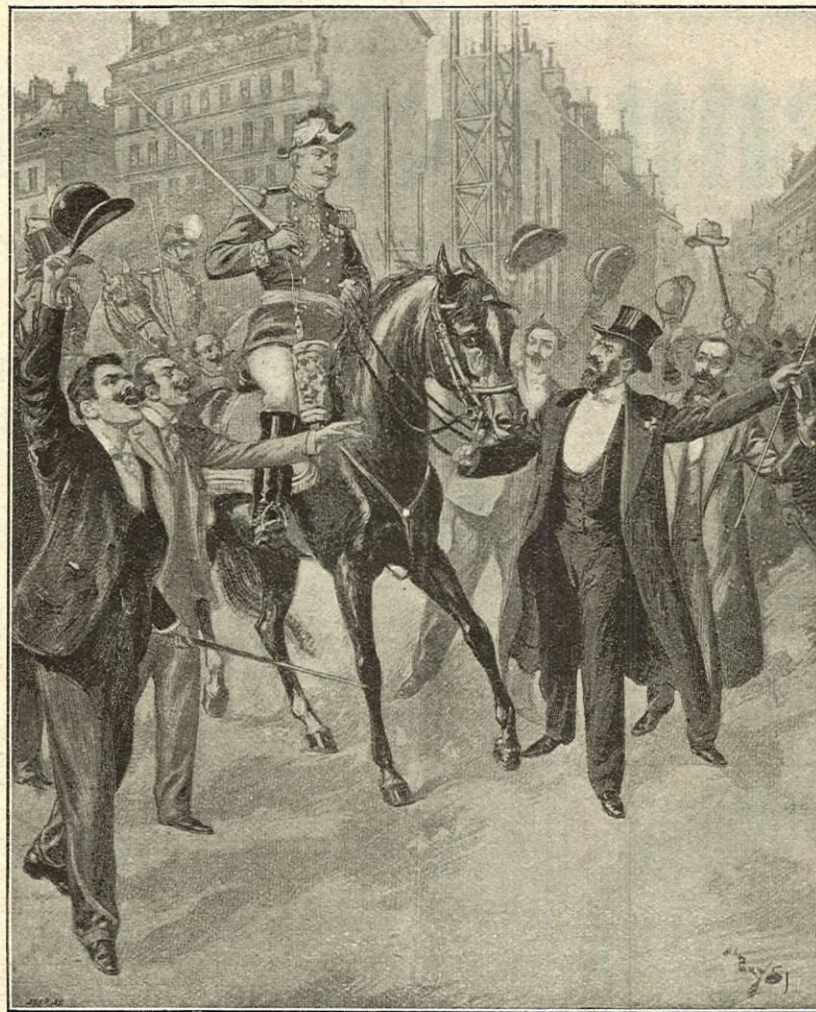

Fru L. besatt, liksom så många af hennes tyska medsystrar, en ovanlig arbetsamhet och praktisk duglighet. God och hjälpsam, enkel och flärdlös, förvärfvade hon sig många vänner, icke minst bland resande skandinaver. Hon sörjes närmast af make, 80-årig fader samt syskon.

DET VAR en förmiddag på vintern. — Solen sken med snedt, skarpt ljus. Staket och lyktstolpar kastade långa skuggor öfver snön, som var gropig och mörkfläckig. På staketspjälorna sutto sparfvorna och solade sig, och på Nytorget sprungo några hundar en vild galopp. I öfrigt var det lugnt och stilla, och man kunde höra på långt håll, när någon kom.

Plötsligt knarrade det ljudligt i snön, och sparfvorna flögo i sista stund undan för två herrar, som med raska steg togo vägen nedåt sjön och öfver isen, mot en villa i granskogen på andra sidan.

Dit anlända, stego de in utan vidare, som hade de varit hemma hos sig, hvilket dock ej torde varit förhål-

DÉROULÈDES STATSKUPPSFÖRSÖK I PARIS.

»Men, hvem vet,» sade Georg, »hur länge det kommer att vara? Jag tror, att Anna är flyktig.»

»Åh, jag känner henne så väl.»

»Efter tre månader! Jag har känt henne i tre år, och jag kan ej säga, att jag ännu vet, hurudan hon i grund och botten är. Och känner du dig själf? Kommer du ihåg, hur det gått förut?»

»Ja, men ser du, den här gången är det något helt annat.»

Gustaf suckade i öfvermåttet af sina känslor och så fick ämnet falla.

Ägaren till huset och på samma gång den unga flickans fader infann sig nu. Samtalet började röra sig om politik, hvilket ämne till den grad lade beslag på herrarnes uppmärksamhet, att fröken Anna måste kalla till midnatten två gånger, innan de kunde besluta sig för att taga itu med något så alldagligt.

Då middagen, som var god, framskridit till desserten, höjde grosshandlar Rydberg sitt glas och sade:

»Mina goda vänner! Allt sedan min hustru dog och jag drog mig tillbaka från affärerna, har jag sällan känt mig så lycklig som i dag. Om det nu är oxstekens förtjänst,» här nöp han sin dotter i kindbenet, »eller någonting annat, vill jag lämna osagdt. Alltnog, jag tömmer mitt glas för den allmänna trefnaden, denna oundgängliga faktor, så väl vid middagsbordet som — ja, som annorstädes.»

Sedan skålen druckits, tände herrarna sina cigarretter, och då Gustaf var upptagen med att utreda för grosshandlaren Dreyfus-sakens mysterier, passade fröken Anna på att fråga Georg, hvarför han talat så litet med henne i dag.

»Det är därför,» sade denne, »att jag ej är någon världsman.»

»Som er bror till exempel?»

»Ja, tycker ni inte själf, att han är en angenäm sällskapsmänniska.»

»Jo, han tiger då inte som en mumie. Hvarför pratar inte ni som han?»

»Därför att jag inte kan säga annat än jag tänker.»

»Nå, men säg hvad ni tänker då.»

»Det vill jag inte. Ser ni, det skulle inte tjäna någonting till.»

»Ah!»

Fröken Anna gaf sin granne en spörjande blick, men han följde med ögonen ett rök-moln och såg helt tankspridd ut.

Senare på aftonen sade Georg till sin broder:

»Nå, är det klart nu?»

»Inte ännu. Det brådskar inte.»

»Du är alldeles bestämd för saken emellertid?»

»Ja visst, någon gång måste det ju ske i alla fall.»

»Är det så nödvändigt?»

»Nödvändigt» — Gustaf gjorde en stor gest — »när jag håller af henne och hon af mig, så tycker jag, att saken är tydlig nog.»

»Men om hon nu inte håller af dig så mycket, att hon vill förena sitt öde med ditt?»

»Ja, inte är jag den, som dör af olycklig kärlek. Men det vore förargligt att få en korg.»

»Den förargelsen skall jag bespara dig,» sade Georg, och efter dessa gåtfulla ord gick han in i nästa rum.

Då ingen var där, fortsatte han ut i tamburen. Där sammanträffade han med fröken Anna. Hon såg så skämsk ut, när hon frågade, om han redan skulle gå, att han måste dra' på munnen. Men i nästa ögonblick var han åter allvarsam.

»Fröken Anna,» sade han. »Jag vill förbereda er på, att min bror har något viktigt att säga er.»

»Jaså, hvad skulle det kunna vara?»

Hon tittade under lugg på honom och vaggade med kroppen som en liten skolflicka.

»Det är inte tid att skämta nu,» sade Georg kort. »Om ni svarar honom så, som jag förmodar, har jag ingenting vidare här att göra. Det är därför jag tänker gå nu.»

»Men ni kommer väl tillbaka?»

»Nej. Hvertill skulle det tjäna? Farväl.»

»Men vänta litet! Jag vet ju ej, hvad ni menar.»

»Det vet ni mer än väl.»

Han bugade sig ännu en gång och gick.

Därute var gnistrande kallt och stjärnklart. De himmelska ljusen blinkade och vinkade så vänligt. Men Georg mumlade för sig själf:

»Humbug är allting här i världen.» Och så lade han till något, som, rysligt att omtala, hade mycken likhet med en ed.

Men då kom det någon springande bakom honom och en välbekant röst ropade:

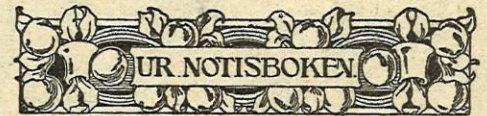
»Georg, gå inte!»

Och då han vände sig om, flög Anna handlöst i hans armar och borrhade ned hufvudet vid hans bröst.

»Äntligen,» sade Georg och tryckte henne fastare till sig. Och stjärnorna de blinkade och vinkade.

Och så gick det till med det frieriet.

TORBJÖRN GRANLUND.

JENNY LINDS F. D. SÄLLSKAPSDAM, fröken Josefina Åhmansson har afidit i Stockholm i en ålder af 85 år. Fröken Åhmansson var en nära släkting till pastor primarius Hähl. Hon har bott här allt ifrån den stora sångerskans död.

SVENSKA — FÖRESTÅNDARINNA Å SJUKHUS I NEWYORK. Fröken *Elsa Nelson* bördig från Stockholm, hvilken för ett 10-tal år sedan här utbildade sig till sjuksköterska, har nyligen antagits

Henneberg-Siden

— endast äkta, när det införskrifves direkt från mina fabriker —

svart, hvitt och kulört från 65 öre till kr. 16: 45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéer och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast..... fr 90 öre—16,45	Bal-Siden..... fr. 65 öre—16,45
Siden Basttyger pr robe » kr. 12,30—58,80	Siden-Grenadin... » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85	Siden-Bengalin... » kr. 1,75—8,35

pr meter. Siden-Armures, Monopols, Crisalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. Porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

ITALIENSKA LEKTIONER gifvas i Göteborg och öfversättningar från svenskan till italienska utföras af EBBA ATTERBOM, Vestergatan 5 A.

EN VÄLUPPFÖSTRAD, duglig ung kvinna, hvilken saknar hem, verksamhet och tillräckliga existensmedel, kan erhålla allt detta då hon, med goda rekommendationer, förtroendefullt uppger namn och villkor i slutet biljett till »Hemlif», Iduns exp.

Korkmattor, genomgjutna, enfärgade och tryckta, finnas i största urval och tillhandahållas profver samt kostnadsförslag på begäran hos F. Uhnér & C:o, Fredsgatan 22.

Om Ni uteslutande använder af den äkta Segerlinds-Blanksvärtnan, (märket Elefanten i stöflar) skall Ni finna, att skodonen hålla mycket längre hela.

G. A. SEGERLIND.
Halmstad.

För småttingarna!
Lätta, nätta arbeten kunna rekvideras till landsorten från Kindergården och Förh. Samskolan, Kommandörsgatan 25, Stockholm. Priskurant sändes omgående.

Lektyr!

Ett antal äldre årgångar realiseras till betydligt nedsatta priser och erbjudas för dem, som förut ej äga desamma, en billig, omväxlande och lärorik lektyr. Mot insändande af nedannämnda belopp till Expeditionen af Idun, Stockholm, erhålles inom Sverige **portofritt**:

Idun 1892 (komplett).....	2: 25
Idun 1893 (n:r i felas).....	2: 25
Idun 1894 (komplett).....	2: 25
Idun 1895 (julnumret oberäknadt).....	2: 50
Idun 1896 (d:o d:o).....	2: 50
Idun 1897 (d:o d:o).....	3: —
Idun 1898 (med juln.).....	3: 50
Iduns julnummer 1894.....	0: 20
Barngarderoben 1898 (12 n:r).....	1: —
Kamraten 1894 (n:r 19 felas).....	1: 50
Kamraten 1895 (n:r 7 felas).....	1: 50
Kamraten 1896 (komplett).....	2: —
Kamraten 1897 (n:r 13 felas).....	2: —
Kamraten 1898.....	2: —
Turisten (19 n:r).....	1: —

Vid rekvisitionen, som skall åtföljas af likvid, torde noga uppgifvas, hvilken af ovan-nämnda årgångar som önskas.

Exp. af Idun.

Obs!

Pärmar till Idun.....	1: 75
d:o » Iduns romanbibliotek.....	0: 75
d:o » hjälprea.....	0: 50
d:o » Kamraten.....	0: 75

Landtmanna- & Kreditkassan

N:r 1 Mynttorget. Stockholm.

Depositionsränta.....	5 %
Sparkasseränta.....	5 %

Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

Högstedt & C:o
32 Regeringsgatan 32
— Stockholm —
Specialitet:
Bordeaux- & Bourgogne-viner
Billiga priser.

En fin Tapisseriaffär

i en af mellersta Sveriges större släder, är att öfvertaga på mycket fördelaktiga villkor, antingen med en välbelägen butik eller endast det moderna rikhaltiga lagret. Svar till »Tapisseriaffär», p. r. Karlbergsvägen.

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
Depositionsränta..... 4 1/2 %.
Stämpel å uppsägda bevis bekostas af Sundsvalls Handelsbank. (G. 77423)

FÖRVARINGSFACK

uthyras af
AKTIEBOLAGET
STOCKHOLMS HANDELSBANK
8 Arsenalsgatan 8.

Sydsvenska Kredit-Aktie-Bolaget,

Stockholm, Fredsgatan 24.

Deposition.....	5 %
Kapitalräkning.....	5 %
Sparkasseräkning.....	5 %
Upp- & Afskrifning.....	3 %

Ny fläcktvål Quillaia öofverträffad.

Quillaia-tvålen
är en ny fläcktvål, som borttager alla fläckar t. o. m. bläck, utan att skada tyget. Med *Quillaia-tvålen* tvättar man själf på några minuter sina *glödehandskar* och ljusa skor. Tvålen får återlämnas om den ej håller hvad som loivas i prospektet.
Säljes hos C. F. Dufva, Drottningg. 41, hos Nordlings parfymaffär Biblioteksgatan 11 samt hos de flesta specerihandlare i Stockholm. Sändes till landsorten mot insändande af 1 kr. i frimärken till J. Malm, Stockholm. (G. 77361)

Godt Santos-Kaffe

50 à 60 öre pr kg.
Fin-fint Santos af nya skörden, mycket godt..... à 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.
Extra 1:ma D:o högsta kvalité, med fin arom och full styrka..... 0: 90 pr kg.
Prima Campinos..... 1: 00 »
Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt och välsmakande..... 1: 05 pr kg.
Utsökt god PORTORICOART 1: 10 »
Extra 1:ma COSTA RICA... 1: 12 »
Fin-fin ljus Java, mycket godt 1: 15 »
Extra 1:ma GUATEMALA, särdeles omtyckt..... 1: 20 »
Finare kaffesorter till högre priser finnas äfven å lager.
Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres högre pris då minst 10 kg. köpas. — Allt Kaffe lever. fraktfritt vid närmaste järnvägsstation vid köp af hel säck.
Sändes till landsorten mot efterkräf eller förut insänd remissa. Prof af samtliga sorterna erhålles franco mot insändande af 20 öre i frimärken.
Ingen bör försumma att pröva dessa verkligt goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de som af andra firmor utbjudas under samma namn.
Telegrafadress: K. W. KARLBERG, Karlbergius. 33 Döbelnsgatan 33. Allm. t. 7827. Riks 3644. Stockholm.
OBS. Fullt profenl. vara. Redbar behandl. Fern exp. Skynda rekquirera.

Sparkassa 5 1/2 proc.
Aktiebolaget
Stockholms Privat-Assistans.
Bank- & Hufvudkontor
16 Regeringsgatan 16.

till öfversköterska och föreståndarinna för de till ett 80-tal uppgående sköterskorna vid ett af New-yorks största hospital. Fröken Nelson har under en flerårig vistelse i Chicago där aflagt med kandidatexamen.

SVENSK STUDENTSKA I ENGLAND. Fröken *Elsa Funkqvist* från Tomta i Västmanland har enligt engelska tidningar aflagt en synnerligen vacker studentexamen till universitetet i Oxford. Fröken Funkqvist aflade redan vid 16 års ålder, våren 1897, afgangsexamen från statens normalskola för flickor i Stockholm.

FRIHERRINNAN PATTI-CEDERSTRÖM I ROM. Adelina Patti uppträdde den 24 februari offentligt för första gången efter sin förmålning med frih. Cederström. Hon sjöng på en konsert för välgörande ändamål i Rom, i drottningens närvaro, juvelarian ur Gounods Faust och duetten ur Mozarts Don Juan samt några visor af Tosti. Bifallet var så stort, att hon måste sjunga alla sina stycken da capo. Efteråt lyckönskade drottning Margherita henne till den stora framgången. Fruktlösa försök göras att förnä den berömda sängerskan att uppträda på någon teater. Hon lever i Rom mycket tillbaka draget och sällskap blott med sin man, sin hund och sin docka, skrives till en tysk tidning. Denna docka heter Enrichetta, och Adelina Patti, som icke haft några egna barn, medför henne på alla sina resor. Dockan gafs henne, då hon i New York uppträdde för första gången. Hon var då blott sju år gammal; nu är hon 56. Ett halft århundrade har hon alltså burit sin docka.

författares komedi »Spöket» i svensk öfversättning. Denna lyckade föreställning återupprepades nu i söndags vid en matiné på Dramatiska teatern inför en lifligt intresserad och applåderande publik. Arrangören, docenten Lundström, inledde med ett föredrag om »den antika teatern», och sedan sörjde samma segervana »artistuppsättning» som år 1896 för själfva »spöket». I synnerhet »Spöket» slog högeligen an, den antika komediens ande låg öfver det hela, och dekorationer, dräkter och uppsättning bidro att gifva den afsedda illusionen af ett klassiskt skådespel midt upp i vårt moderna sekelslut. Slafven *Tranio*, som innehar den viktigaste och mest omfattande rollen, en slags antik Beaumarchaistyp, tog en lejon-

DOCENTEN V. LUNDSTRÖM.

part af bifallet; den unge greken *Philolaches* kom helt visst och många ungmöjhartan att klappa med sin ädla ynglingafägring. Dessa två ha »stått» för Iduns kamera, och nu ha våra läsarinor dem här. Ifrån hufvudstaden har nu den unga studenttruppen gifvit sig ut på en tourné till några af våra större landsortsstäder.

TRANIO.

PHILOLACHES.

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAC

KONGL. HOFLEVERANTÖR.

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HÉLIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med GULDMEALJ

Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan - Vesterlånggatan 16. A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare parfymhandlare i riket.

part af bifallet; den unge greken *Philolaches* kom helt visst och många ungmöjhartan att klappa med sin ädla ynglingafägring. Dessa två ha »stått» för Iduns kamera, och nu ha våra läsarinor dem här.

Ifrån hufvudstaden har nu den unga studenttruppen gifvit sig ut på en tourné till några af våra större landsortsstäder.

DRAMATISKA TEATERN gifver nu till omväxling med de tragiska scenerna ur »Kristian II» ett program af det glada slaget, upptagande »Damen från Ostende», lustspel i tre akter af *Oscar Blumenthal* och *Gustav Kadelburg*, med »1807», komedi i en akt af *Adolphe Aderer* och *Ephraim*, som förpjas. Som sådan är den senare en rätt långdragen och obetydlig historia från franska revolutionens dagar, som emellertid spelas i en charmant vacker salong i den napoleonska tidens ståtliga empirestil. Och fröken *Jansson* och hr *Johanson* göra sitt bästa. Den följande 3-aktaren går i gammal vanlig farsstil med alla möjliga och omöjliga tokerier och förvecklingar, hvilkas enda nyhet utgöres af en kinematograf - utom scenen.

Som en sannskyldig »olycks-korp» till äkta man lyckades hr *Personne* framkalla mycken munterhet liksom hr *Beckström* som en svärfar »på viften». Hr *Örtengrens* »atlet» och fröken *Åhlanders* svärmor voro äfven bra, medan däremot hr *Ekelund* och fröken *Widell* voro mindre lyckade. Som sagdt, det hela är ju rätt lustigt, men det är ock endast och allenast en »stundens glädje», hvarpå Dramaten bjuder med detta sitt program.

UPSALASTUDENTER PÅ SCENEN. Redan för tre år sedan gafs här i hufvudstaden och åtskilliga landsortsstäder en serie sceniska föreställningar af intressant och ovanlig art. Docenten i latinska språket och litteraturen vid Upsala universitet, *Vilhelm Lundström*, hade kommit på den ypperliga idén att med ett sällskap amatörer af unga Upsalastudenter inöfva ett par äkta klassiska komedier: dels ett brottstycke ur Plauti »Storljugaren» på själfva originalspråket, dels i sin helhet samme

Hofjuvelerare

K. ANDERSON

1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

C. E. Lagerström
Stockholm
Frejamagasinet
Sybehörs- och Modeaffär.
Specialitet:
Garneringsartiklar
till klädningar o. kappor.

Symaskin,

Wheeler & Wilson, som syr väl säljes till 30 kronor. Adr. Drottninggatan 73 B, 1, tr.

Tulseboda Brunns- och Badanstalt

Saison 1 juni—1 september.

Sveriges billigaste fullständiga kurort. I skogrik och naturskön trakt, 500 fot öfver hafvet. Härlig luft. Godt klimat, lämplig mot katarrh i svalget och andningsvägarna. Järnvattnet enligt analys bland de bästa i riket. Utmärkta gyttebad, kraftiga och naturliga talbarrsbad. Billiga badpriser. Nybyggd restauration. Pris för 1-sta kl. kurgäster 1:40 pr dag. Läkare: Docenten i praktisk medicin vid Lunds universitet Med. Dr. E. Wadstein. Goda bostäder till billiga priser genom Brunnskamreraren Sv. Olsson, Kyrkhult, Blekinge. Rikstelefon. Begär prospekt. (G. A. M. 45471)

MUSIK-INSTRUMENT

af alla slag köpas fördelaktigast hos
Bengt Dahlgrens Aktiebolag,
Arsenalsgatan 1, Stockholm.

Nyutkommen prisurant för 1899, med färglagda planscher, erhålles konstnadsfritt på begäran.

Lars Monténs

Neutrala Kärntvål till ylletvätt och Oleintvål till linnettvätt användes lämpligast sålunda:

»½ kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 å 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvätt böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 å 38 grader.»
Finnas hos de flesta specierhandlare samt i mina butiker.
Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897.
N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

Friestedts Foderbenmjöl

(Guldmedalj) Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. FRIESTEDT, Stockholm.

Försäkrings-aktiebolaget

Skandia

Stockholm

Hufvudkontor: Mynttorget 1

Ä G G

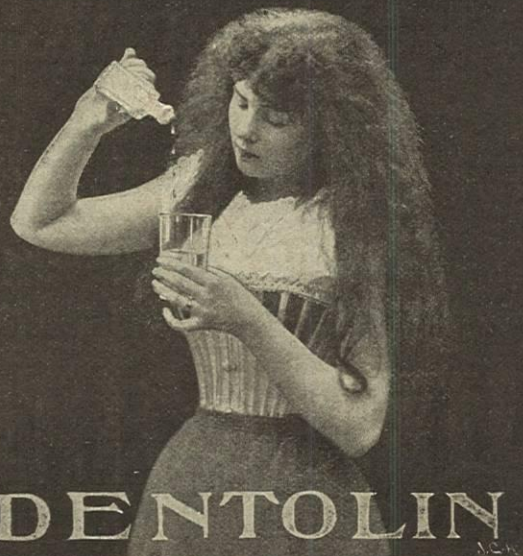
i parti billigast.

L. H. Södergren (Alliance).
Kontor Drottninggatan 70.
Riks 2979. Allm. 129 06.

För stadsbor att beakta.

4 å 5 stora, väl möblerade rum, veranda, kök och skafferier uthyras under sommaren eller 1 April—1 Okt. Vacker utsikt, vacker trakt, lifliga kommunikationer! — Svar till »Fru R.», Kungsör. (G. 623)

FEM DROPPAR

DENTOLIN

i ett halft dricksglas vatten gifver det behagligaste, mest uppriskande och välsmakande men dock starkast antiseptiska munvatten. Koncentrerad pr flaska kr. 1: 50. Utspädd pr flaska kr. 1: 00.

Oaktadt kaffe nu är billigt,

så bör ni dock betänka att det är mycket skadligt att dricka det enbart, synnerligast de billigaste sorterna, hvarför det är nödvändigt att till vanligt kaffe blanda en hälsosom kaffetillsättning för att undvika kaffeförgifning, och det är af professorer och läkare erkänt att *Stockholms Kaffe-Aktiebolags* *Intubikkaffe* blandadt till kaffe gifver den hälsosammaste, billigaste och mest välsmakande kaffedryck. Detta intubikkaffe säljes i hvarje välordnad speceri- och diversehandel i paketer å 25 och å 10 öre, men bör man akta sig för alla värdelösa efterpningar, som gå under namn af äkta, prima eller andra benämningar, hvarför man bör efterse att å hvarje paket är tryckt firmans namn, *Stockholms Kaffe-Aktiebolag*, samt dess fabriksmärke med ordet »Patent», ty endast dessa äro verkligt äkta och garanterade att innehålla ett hälsosamt och godt fabrikt.

